

מבוא למשפט עברי (01-112-99) / י' ברנד

יעדות חמישית מוחירת!
נבחן שימצאו בראשותו חומר
עוז אסורים או יתפס בחטקה
يعנש בחומרה עד כדי הרחקתו
מהאוניברסיטה.

הגיחות

1. המבחן – בספרים סגורים.
2. נא להזכיר על מכסת העם' המצורית בראש השאלות.
3. משך הבדיקה – שעתיים.

בנצלת!

שאלה מס' 1 (50 נק' ; מקסימום – 3 עמ')

המשפט העברי מבחין – נורמטיבית – בין מערכת נורמות "דתית" לבין מערכת עורות שאינה דתית?

הצביעו על ארבע הבדיקות כאלה, בהתאם לנוקודות הבאות (חלק מן הנוקודות לרבות רק חלק מן הבדיקות):

א. אסמכתה עיקרית, אחת לפחות, בה ניתן לפגוש בבדיקה זו. די באיזור עיריה של האסמכה.

ב. האם הבדיקה מוסכמת או שהיא נתונה למבקרות / שנייה בחלוקת? אם ישנה ביקורת /חלוקת – ציינו אותה

והסבירו את יסודותיה או את שורשיה.

ג. ההשלכות ההלכתיות / המשפטיות של הבדיקה.

ד. האם להבנה הנורמטיבית ישנה השלבהמודעית?

שאלה מס' 2 (30 נק' ; 2 עמ')

"שאנע"פ שהדין וההלכה כבנלי הסדרות, אנו אין לנו ללבך רק אחרי הדריכים שניתנו לנו מסיני שבהם נורויש

בתורה להוציא הסקות לאורה... אבל מי שחננו ה', ונפלה מיתר החכמים במעלה עד שידע אמיתות הדברים

מקום אחר, אין לו ללבך בדרך הפשוטה" (ר' יוסף שלמה הרופא דילמיגו, ספר תעלומות חכמה).

(א) מהי הבעיה העקרונית לה מתייחסת פיסקה זו, ומהו הפתרון המוצע לבעה באותה פיסקה?

(ב) האם הפתרון המוצע כאן מוסכם או שהוא שונה בחלוקת?

(ג) האם אגדת "תנוור של עכני" – במסורת היהודית השונות (כבלי וירושלמי) – חואמת את האמור בפיסקה זו? נמקו בפירוש.

שאלה מס' 3 (20 נק' ; עמ' אחד)

"מִנְהָג אֲבוֹתֵינוּ חֻדְרָה הַיָּא" (חכמי אשכנו).

עימדו על הרקע לקביעה זו:

א. הרקע העיוני (היחס הרואין בין "הלכה" ל"מעשה").

ב. הרקע ההיסטורי ("הרקע הגרמני").

ג. המקור התלמודי.